

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica quarta in adue[n]tu Questio. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāge.

spū dicere suspicant. Et hui⁹ exēplū est d̄
Nathan: q̄ cōsulere David an fabricare
deberet tēplū d̄no: dixit q̄ sic. qz d̄ns cum
eo erat: vt pater. s. Paral. ca. xvij. Sed tñ
post admonit⁹ a deo reuocauit. So. San
ctus Tho. vbi s̄. d̄r: q̄ p̄bū Greg. nō itel
ligit de his q̄ coḡtunt p̄pheteis: q̄ in
stinctū q̄ ē qd̄ ip̄fectū i genere p̄phete.
Queri pōt Vtrū baptisim⁹ Joānis sic
esset baptisim⁹ p̄nie q̄ gr̄as p̄ferret. Vide
ij. q. xxxvii. art. ij.

Dñica quarta in aduentu Questio. vij.

Veritur Vtrū christus
debuert talē hie p̄uentionem
extra desertū z sine aspo victu
et vestitu: vt Joānes videret sanctior et
ch̄is eē: Ad hoc at̄ dico sub vna cōclusiōe
et vno r̄sūo corollario sc. Ch̄is debuit
p̄uersari inf̄ hoies fm̄ illud Baruch. iij.
Post hec in terr̄ visus ē: z cū hoib⁹ cōuer
sat⁹. Et taliter cōuersari vt mediocre vi
tā in cibo z potu z dormitiōe z vestitu du
ceret: fm̄ illd̄ p̄nt̄. Quā gelij Vedit⁹ vestit⁹
stetit zc. Nā q̄cūq̄ opat̄ vt p̄gruit suo fi
ni: opat̄ vt debet. qz vnaq̄q̄ opatio z res
p̄gruere debet suo fini: cū a fine trahat rō
eoz q̄ sūt ad finē. sic a secare trahit rō q̄re
ferra ferrea sit z d̄rata. sed ch̄is cōuersan
do cū hoib⁹ z talit̄ vt dictū est p̄uersando
opabat̄ vt suo fini p̄gruebat. Hoc aut̄ pa
tet p̄no: qz venit vt ip̄semet d̄r Lu. iij.)
euāgelizare regnū dei: et testificari p̄tati
diuino: vt dixit ip̄e Pilato. sed h̄ facere
nō potuisset si sp̄ fuisset in deserto: nisi for
teraro z q̄ ad paucos. Secūdo: qz venit tal
liter q̄rere ouē pditā: vt ēt p̄lat⁹ z pdica
torib⁹ vicē ei⁹ gerētib⁹ daret seipm̄ formā
fm̄ quā q̄rere deberet. Sed h̄ cōueniēter
nō fecisset: nisi q̄rēdo nos supra fontē se
disset lassus ex itinere: ex calore: ex fame:
ex siti: ex anxietate n̄re salutis. vñ fm̄ Ch̄y
sost. h̄ in eodē loco manēdo possz ch̄is ho
mines ad se trahere vt ei⁹ pdicatioez au
dient: non tñ h̄ fecit: p̄bēs nob̄ exēplū vt
pambularem⁹ z req̄rerem⁹ p̄ures: sic pa
stor ouē pditā. Tertio: qz venit n̄ solū re
trahere nos a pctō: sed p̄ncipalr vt indu

ceret nos ad amorē z amicitia z familia
ritatē cū deo. Sed h̄ p̄uenientissime fa
ctū est: eo familiariter cōuersante z discū
bente cū pctōib⁹. qz vt d̄r Aug. nulla ma
tor ad amorē inuitatio q̄ p̄uenire amare.
Et vt d̄r Amb. nihil est nature tā infertū
q̄ diligētē se diligere. Quarto: et hec ē
rō sc̄ti Tho. iij. q. clx. ar. ij. Nam venit vt
esset dux z p̄ceptor: oim ch̄iano: quē de
beret a d̄re z seq̄: fm̄ illud Esa. Ecce tes
tē p̄p̄tis dedi eū: ducē z p̄ceptorē gentib⁹
Sed nō pōt eē oim dux: nisi eū oēs possz
sent imitari. Igit̄ q̄ntū ad exteriorē p̄uer
sationē debuit maioris austeritat⁹ appē
re q̄ Joānes. z p̄sequēter Joānes debuit
esse mag⁹ in opinione q̄ esset ch̄is: z ma
xime accidentib⁹ alijs q̄ dicent. S̄z p̄
missa. Nā q̄cūq̄ est de⁹: decet eū vita so
litaria. qz fm̄ p̄m. j. Pol. qui p̄uersat so
litarie: aut ē bestia. s. ex seuitia: aut de⁹: s.
ex amore p̄tēplade p̄itaz id facit. Vñ d̄r
Dan. ij. Except⁹ d̄ns q̄z non est cū hoib⁹
cōuersatio. Sol. Qui nō est de⁹ pur⁹: sed
est etiā hō h̄ns suā deitātē publicare: de
bet p̄uersari vt dicit⁹ est. Secūdo. Nā q̄cū
qz habet ducere vitā p̄tēplatiuā: habet cō
uersari solitarie. qz ad h̄ maxie p̄fert solit
tudo: fm̄ illd̄ Osee. ij. Ducā eā in solitu
dinē z loqr̄ ad cor ei⁹. Sed ch̄is debuit
ducere vitā p̄tēplatiuā: qz ista est p̄fectis
sima: fm̄ illd̄: Maria optimā p̄ez elegit.
Sol. Vita p̄tēplatiua est p̄fectissima: nō
simplr: sed inter vitas (vt ita dicā) simplr
ces z puras. sed p̄fectissima simplr ē m̄
x̄ta ex p̄tēplatiua z practica: q̄ q̄s p̄tēpla
ta tradit alijs p̄ pdicationē: ducēs etiā ho
los in vitā p̄tēplatiuā. Iste em̄ p̄supponit
p̄tēplatiōis abundantia. qz tūc p̄fectū est
vnuquodq̄ qñ pōt facere sibi sile. Tertio
Nam q̄cūq̄ habet initiū dare p̄silijs z re
ligionū formā instituere: n̄ debet cōem vi
tam ducere: sed pauperez. Sed ch̄is fuit
h̄mōi. So. Sicut d̄r s. Tho. in. ij. pte. q.
xl. vbi de oib⁹ ist⁹ diffuse loquit. Vedit⁹
ocē vitā in victu z vestitu ducere pōt ha
bens z non h̄ns diuitias. Ideo ista simul
stant: Ch̄im dedisse religionū formā: et
nō habuisse austeritatē Joānis.

Queri etiā pōt Vtrū conueniens fue
rit Joāne baptizare Vide. ij. q. xxxvii.
H s

ar. j. Et vtz chris fuerit fm legē cōuersa-
tus. Vide. ij. q. xl. ar. iij.

In vigilia natiuitatis dñi no-
stri iesu christi Questio. viij

Veritur Vtrū brā vir-
go sic inuēta sit hñs in vtero de
spūscō: q̄ filius ei? Debeat dici
de spūscō ꝑceptus: Ad hoc dico q̄ ly de:
sicut d̄ s. Tho. j. q. xxxij. ij. v. z. q. xij. ij.
p̄mū: dicit habitudine ꝑsubstantialitatis
et causalitatis materialis. sicut dicim⁹ cul-
tellū esse de ferro. z efficiens: sicut dicim⁹
filiū esse de p̄re. Igit̄ si ly de: dicat ꝑncipi-
um ꝑsubstantialē materiale: ch̄s est ꝑcept⁹
de purissimis b. Marie sanguib⁹. qz ista
est cā materialis in cōceptiōe cuiuslibet d̄
mliere nascēt⁹: vt patz. ij. q. xxxj. ar. v. z ꝑ
p̄m in li. de aialib⁹. Si ꝑo dicat ꝑncipi-
um ꝑsubstantialē effectiuū: p̄t dici conce-
ptus de spūscō: si ꝑsubstantialitas referat̄
ad vnū: z causalitas ad aliud. nō aut̄ si re-
ferat̄ ad idē. Nā cū i ch̄s ꝑcepto sint duo
sz diuinū suppositū z corp⁹: spūscūs res
spectu suppositi hz ꝑsubstantialitatis: cum
sint eiusdē numero nature: et respectu cor-
poris effectiuā causalitatē. sz respectu sup-
positi ch̄i nō hz rōnez causalitatis: nec res-
pectu corporis hz cōsubstantialitatē. Unde
illud corp⁹ nō d̄ de spūscō: sed ex spūscō.

Sed ꝑ. P̄mo. Nā ꝑncipiū actiuū de q̄
aliquid ꝑcipit: in generatiōe se habet vt se-
men. Sed spūscūs in ꝑceptiōe ch̄i non
se habuit vt semen. Nā d̄ Hiero. in expo-
si. ca. fi. Nō sicut q̄dā sceleratissimi opinā-
tur: spūscūm dicim⁹ fuisse ꝑ semine: sz potē-
tia z p̄ute creatōis dicim⁹ fuisse opatū. i.
formatū corp⁹ ch̄i. Ergo nō debet dici cō-
cept⁹ de spūscō. So. Hic videt̄ esse diuer-
sitas iter Hiero. z q̄dā alios dicētes spū-
ritūscūm ibi fuisse ꝑ semine: sic d̄ Chrys.
sup Dat. z Damasco. i. ij. li. Sed de fa-
culti soluit. qz illi duo loquūt̄ fm q̄ in semine
ne intelligit̄ vir⁹ actiuā. qz sic cōpant̄ se-
mini spūscūm vlt̄ etiā filiū q̄ est virt⁹ altissimi.
Sed Hiero. h̄ negat̄ fm q̄ in semine in-
telligit̄ vba corporat̄: q̄ in ꝑceptiōe trāsmu-
tat̄ si sit mixta a m̄re. Sc̄do. Nihil em̄
vnū format̄ d̄ duob⁹ nisi aliq̄mō cōmixt⁹

Si ergo corp⁹ ch̄i q̄d d̄ formatū de vir-
gine dicat̄ etiā ꝑceptū de spūscō: videtur
facta cōmixtio spūscū z Marie quā m̄
mixtrauit: q̄d patz falsum. So. Sic dicit
Aug⁹. in enchir. non eodē modo d̄ ch̄s
cōceptus aut nat⁹ de spūscō: z de Maria
virgine. qz de Maria ꝑgine materialiter
de spūscō effectiue est cōcept⁹. Et iō non
habuit h̄ locū cōmixtio. Quia aut̄ hacten⁹
dicta in hac q̄stīōe sunt snialr̄ sc̄i Tho. in
locis allegatis. vel in. ij. pre. q. xxxij. ar. ij.
Tertio. Nā si d̄ cōcept⁹ de spūscō ratiōe
efficientie z ꝑsubstantialitatis: d̄ etiā con-
cept⁹ de p̄re z de seip̄o. qz fm Aug. in. j. d̄
trinit. indiuisa sūt opa trinitatis. sc̄ ad extra.
So. z tota trinit⁹ s̄ istā ꝑceptiōe opa-
ta sit: tñ attribuit̄ spūscō triplici ratione
vt pater. ij. q. xxxij. art. j. vide ibi si vis.
Quarto. Nō est ꝑcept⁹ de charitate vlt̄ de
dono. q̄ nec de spūscō. So. Negat̄ ꝑna.
qz h̄ spūscūs sit charitas z donū: tñ ista
nō significant vt ꝑsona subsistens: cui⁹ est
agere z eē cām efficientē cōsubstantialē
Queri etiā p̄ circa h̄ euāgelii: vtz spū-
scūs possit dici p̄r ch̄i. vid. ij. q. xxxij. ar.
(ij.)

In nocte natiuitatis christi
Questio. ix.

Veritur vtz brā virgo
fm tpalē natiuitatē ch̄i possit
dici m̄r ch̄i: Ad hoc aut̄ sic re-
spondeo. Brā ꝑgo dici p̄t m̄r ch̄i. Tū
qz euāgelii d̄ qz pepit̄ filiū suū ꝑmogeni-
tū z nō aliū q̄ istū. Tū qz q̄cūqz requirun-
tur z sufficiūt̄ ad rōnem vere matris beata
ꝑgo habuit: et q̄cūqz h̄nt alie m̄res: q̄ sūt
mixtrare materiā vn̄ ꝑcipiat̄ filij corpus:
et q̄ ad hoc ꝑsequunt̄. P̄t etiā vere dici
m̄r dei Tū qz d̄ Damasco. i. li. ij. Et hoc d̄
celestros. i. dei genitricē ꝑe z ꝑncipalē ꝑgū
nē ꝑdicam⁹. Tū qz h̄ asserit̄ in capllis E-
rilli in ephesina synodo cōprobatis: sic q̄ h̄
negās anathema sit. tñ etiā qz ex hoc d̄
m̄r alq̄ alicui⁹ m̄r q̄ eū ꝑcepit z genuit
Sed brā ꝑgo deū ꝑcepit z genuit: q̄d s.
Tho. ij. pre. q. xxxv. art. iij. sic pbat. De
nomē significas i ꝑcreto aliq̄m naturā: p̄
supponere ꝑ quibet hypostasi illi nature.
Tū igit̄ vn̄o icarnatiōis sic facta in hyp̄o